

4. Az irányelv 4. cikkének (8) bekezdésével és 16. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikkének (6) bekezdésében előírt maximális szintű harmonizációra irányuló intézkedések nincsenek megfelelő egyensúlyban az irányelv két célja — a pénzügyi kimutatások világosságának, valamint *összemérhetőségének növelése és az adminisztratív terhek csökkentése a kis- és középvállalkozások számára* — között. Így az érintett intézkedések nem alkalmasak a kitűzött jogos cél elérésére.
5. Az irányelv jelentős célja — a pénzügyi kimutatások világosságának és *összemérhetőségének növelése* — nem érhető el az érintett intézkedésekkel, mivel az irányelv tervezetének kialakításakor nem vették kellően figyelembe a különböző tagállamok vállalati struktúráit. Az irányelvnek a tagállamok jogrendjébe történő átültetése ahhoz vezetne, hogy a vállalkozásoknak a nemzetgazdasági bevételek több mint felét termelő 97,9 %-a, mentesülne számviteli kötelezettségek lényeges része alól — ez azonban nem vezetne az egész Unióra kiterjedő, a pénzügyi kimutatások világosságának és *összemérhetőségének növelésére* irányuló cél eléréséhez.
6. Az irányelv egy jelentős célja — az *adminisztratív terhek csökkentése* — nem érhető el az érintett intézkedésekkel, mivel az irányelv tervezetének kialakításakor figyelmen kívül hagyták az adminisztratív terhek azon csökkentését, amelyeket a tagállamban a pénzügyi beszámolás mértékének csökkentésétől eltérő módon már elértek, és mivel a vállalkozásoktól a pénzügyi beszámolás keretében eddig kért adatok, amelyek ebben a formában a 4. cikk (6) bekezdésének rendelkezése szerint már nem kérhetők, mind maguk a magánvállalkozások, mind pedig a közszektor számára továbbra is szükséges adatok. Ezért a jövőben más csatornákon keresztül kell további adatokat gyűjteni és nyilvánosságra hozni, ami által máshol keletkezne, és adott esetben nőne az adminisztratív teher.
7. Az irányelv 6. cikke (1) bekezdésének h) pontjában előírt, a kereskedelmi tartalom elsőbbségére vonatkozó alapelv az irányelv lényeges elve. Ha a tagállamok az irányelv 6. cikkének (3) bekezdése szerint lemondhatnak a kereskedelmi tartalom elsőbbségének elvéről, és e lehetőséggel az irányelv rendelkezéseinek a tagállamok jogrendjébe történő átültetésekor élnek is, alapvetően nem elérhető az egész Unióra kiterjedő, az *összemérhetőség, a világosság és az általános bizalom növelésére* irányuló cél. Következésképpen az érintett intézkedés nem összeegyeztethető az arányosság elvével.
8. Azon tényre tekintettel, hogy az irányelv 4. cikkének (6) és (8) bekezdésében, valamint a 16. cikkének (3) bekezdésében előírt intézkedések nem feltétlenül vezetnek az uniós pénzügyi beszámolás világosságának és *összemérhetőségének növeléséhez*, és az érintett intézkedések a tagállamban az adminisztratív teher csökkentése helyett, annak más helyen történő megjelenéséhez vezethetnek, ezen intézkedések nem teszik lehetővé az irányelv céljainak uniós szinten történő jobb elérését. Ezért a hivatkozott rendelkezések nem összeegyeztethető a szubsidiaritás elvével.

A Törvényszék (hetedik tanács) T-208/12. sz., Think Schuhwerk GmbH kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben 2013. július 11-én hozott ítélete ellen a Think Schuhwerk GmbH által 2013. október 1-jén benyújtott fellebbezés

(C-521/13. P. sz. ügy)

(2013/C 344/90)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Think Schuhwerk GmbH (képviselő: M. Gail ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság

- helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszéke által a T-208/12. sz. ügyben 2013. július 11-én hozott ítéletet;
- adjon helyt az első fokon előterjesztett kérelmeknek;
- a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező lényegében a következő jogalapokat terjeszti elő:

1. A meghallgatáshoz való jog megsértése

Az elsőfokú eljárásban az alperes határidőt túllépve nyújtott be egy, a keresetlevélre vonatkozó észrevételt. A felperes erre mulasztási ítélet kibocsátása iránt terjesztett elő kérelmet. A Törvényszék azonban nem határozott a mulasztásról, és a mulasztási ítélet kibocsátása iránti kérelemről sem foglalt állást. Ezen túlmenően a felperesnek nem volt lehetősége arra, hogy tárgyalás megtartását kérje.

2. Az indokolás hiányosságának figyelmen kívül hagyása

A Törvényszék figyelmen kívül hagyta, hogy hiányos az indokolás, mivel a fellebbezési tanács olyan tényekre támaszkodott, amelyek a kelendő fogyasztási cikkek, pl. cipők kereskedelmében az általános gyakorlati tapasztalatból erednek, amelyet mindenki ismer és amellyel különösen ezen áruk fogyasztói is tisztában vannak. A fellebbezési tanács nem fejtette ki, hogy milyen tények következnek az ilyen árukkal folytatott kereskedelem gyakorlati tapasztalataiból. Az OHIM nem indokolta, hogy ez a piros színű pozícióvédjegy miért nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, holott a cipők piacán különböző cipő- és cipőfűzőmodellek és -színek vannak jelen.

(¹) HL L 182., 19. o.

3. A tények hivatalból történő vizsgálatának elve jelentésének téves értelmezése

A Törvényszék tévesen értette azt, hogy a fellebbezési tanács a határozatánál megsértette volna a tények hivatalból történő vizsgálatának elvét. Az OHIM azonban csak arra hivatkozott, hogy a felperes nem terjesztett elő arra vonatkozó bizonyítékot, hogy az érintett fogyasztói körök a védjegyet származásmegjelölésként értik.

4. A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának hibás értelmezése és alkalmazása

A Törvényszék figyelmen kívül hagyta, hogy az OHIM hibásan értelmezte és alkalmazta a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját, és ezáltal szintén hibásan értelmezte és alkalmazta ezt a rendelkezést.

A Törvényszék felfogásával ellentétben a piros cipőfűzővégek, amelyek színüket tekintve erősen eltérnek a többi cipőfűzőtől, mindenképpen jelentős származásmegjelölő funkcióval bírnak. A Törvényszék magasabb mércét alkalmazott a szóban forgó védjeggyel szemben, mint az ábrás és a szövedjegyeknél. Ezenkívül figyelmen kívül hagyta azt, hogy a megkülönböztető képesség nem attól függ, hogy a bejelenteni kívánt védjegy jelentősen eltér-e az ágazatban szokásos szabványoktól.

A Bíróság elnökének 2013. július 23-i végzése — Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság

(C-245/12 sz. ügy) ⁽¹⁾

(2013/C 344/91)

Az eljárás nyelve: lengyel

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 200., 2012.7.7.

A Bíróság elnökének 2013. augusztus 20-i végzése — Európai Bizottság kontra Magyarország

(C-310/12. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2013/C 344/92)

Az eljárás nyelve: magyar

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 366., 2012.11.24.

A Bíróság elnökének 2013. július 23-i végzése — Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság

(C-544/12. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2013/C 344/93)

Az eljárás nyelve: lengyel

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 46., 2013.2.16.

A Bíróság elnökének 2013. július 23-i végzése (a Verwaltungsgericht Giessen (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Johannes Peter kontra Bundeseisenbahnvermögen

(C-610/12. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2013/C 344/94)

Az eljárás nyelve: német

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 101., 2013.4.6.